

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.094/2017/9.

A tanács tagjai:

Dr. Baka András a tanács elnöke
Dr. Pataki Árpád előadó bíró
Dr. Kovács Zsuzsanna bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

Dr. Szabó István ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:

Dr. Imre György ügyvéd

A per tárgya:

Kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Az alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Debreceni Ítéltábla Gf.II.30.403/2016/3.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Nyíregyházi Törvényszék Gazdasági Kollégium 8.G.15-15-040130/42/II.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet a perköltség és az illeték viselésére is kiterjedően hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és a keresetet elutasítja.

A Kúria kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1.125.000 (egymillió-egyszázhuszonötezer) forint első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 3.604.000 (hárommillió-hatszáznégyezer) forint első- és másodfokú, valamint csatlakozó fellebbezési illetéket, illetve felülvizsgálati illetéket a felperes köteles az államnak megtéríteni külön felhívásra.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes tulajdonában áll ... szám alatt található, az ingatlannyilvántartás szerint „kivett ipartelep és nagykereskedelmi raktár” megjelölésű ingatlan, melyen a felperes gazdasági termelő tevékenységet végez. Az ingatlanon található a Az alperes képviselő-testülete a 2008. január 29-i ülésén 6/2008. (I.29.) szám alatt rendeletet alkotott az épített örökség védelmének helyi szabályozásáról. Ebben a rendeletben a helyi képviselő-testület a rendelet mellékletében felsorolt helyi épített örökségnek nyilvánított épületeket és területeket helyezett védelem alá, köztük az ... helyrajzi szám alatt található
- [2] Ezt követően az illetékes földhivatal a felperes tulajdonában lévő ingatlanra a „helyi jelentőségű védett terület” tényét bejegyezte. Ezen határozat ellen a felperes fellebbezéssel élt, azonban a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Földhivatal az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [3] Az önkormányzati rendelet meghozatala előtti időben a felperes vállalkozása működtetéséhez finanszírozási hitelt vett fel, amelynek biztosítékeként úgynevezett keretbiztosítéki jelzálogjogot alapított a perbeli ingatlanra. A hitelintézet az ingatlan-nyilvántartási bejegyzésről tudomást szerezve tájékoztatta a felperest arról, hogy ennek okán a tulajdona korlátozottan forgalomképesé vált, és a védetté nyilvánítás következtében az ingatlan biztosítéki értéke nem nyújt elegendő fedezetet további aktív ügylet lebonyolítására. A pénzügyintézet ezért felhívta a felperest arra, hogy a vállalkozása további működtetése érdekében új biztosítékot ajánljon fel.
- [4] A felperes ezt követően előzetes bizonyítási eljárást kezdeményezett ... közjegyzőnél. A közjegyző előbb építész szakértőt rendelt ki. ... szakértő megállapította, hogy a kastélyépület felújítási költsége jelentősen meghaladná az épület értékét, a restaurálás megkérdőjelezhető, illetve gazdaságtalan lenne. A szakértő azt is rögzítette, hogy a védetté nyilvánítás előtt védetté nyilvánítási dokumentáció nem készült.
- [5] Ezt követően a közjegyző ingatlanforgalmi szakértőt rendelt ki. ... szakértő az első szakvéleményét 2012. szeptember 25-én terjesztette elő, amelyben 10.000.000 forintos értékcsökkenést véleményezett. A közjegyző rendelkezett a szakértői díj megállapításáról, a végzést követően a felperes észrevételeket tett az ingatlanforgalmi szakvéleményre, melyek figyelembevételével ... 2013. március 25-én újabb szakvéleményt készített, amelyben az ingatlan védetté nyilvánítás nélküli értékét 95.000.000 forintban, a védetté nyilvánítás utáni értékét 80.000.000 forintban véleményezte, így az értékcsökkenés összegét 15.000.000 forintban határozta meg. A felperes által feltett kérdések nyomán készített újabb szakvéleményt a szakértő benyújtotta a közjegyzőnek is, tőle a

szakvéleményt a felperes 2013. május 9-én kapta meg.

- [6] A felperes ezt követően keresetét 2014. február 3-án terjesztette elő. A felperes ezen keresetében 15.000.000 forint és annak 2008. január 29-étől járó kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest, elsődlegesen kártérítés jogcímén (régi Ptk. 349. § (1) bekezdés), másodlagosan kártalanításként az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. tv. 30. §-a alapján. Az alperes a kereset elutasítását kérte.
- [7] Az első fokon eljáró Nyíregyházi Törvényszék 15-14-040021/32. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. A felperes fellebbezése, illetve az alperes csatlakozó fellebbezése folytán eljáró Debreceni Ítéltábla Gf.II.30.231/2015/5. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. A hatályon kívül helyező végzés megállapította, hogy a felperest kár érte azzal, hogy az alperes rendelete folytán bejegyzett „helyi jelentőségű védett terület” minősítés miatt ingatlana korlátozottan használhatóvá vált, ezen állapotában a pénzügyi értékek csak nagyon korlátozott mértékben fogadják el fedezetként, és nagy mértékben csökkent az egyébként nagy területtel rendelkező ingatlan további beépíthetősége, hasznosíthatósága és értékesíthetősége. A hatályon kívül helyező végzés abban egyetértett az eljáró elsőfokú bírósággal, hogy a rendelet megalkotásával és annak hatályba lépésével együtt bekövetkezett károsodás nem keletkeztet a jogalkotó önkormányzat és a felperes között polgári jogi jogviszonyt, mert a rendeletalkotás nem jogellenes, annak hiányában pedig nem lehet szó kártérítési felelősségről.
- [8] A hatályon kívül helyezés új eljárásra utasító végzés ugyanakkor kifejtette, hogy a Ptk. 108. § alapján a felperest kártalanítási kötelezettség terheli. Megállapította azt is, hogy a védelem alá helyezés nem lehet parttalan, csak szakmailag kellően megindokolt érvek alapján a szükséges mértékig terjedhet, és nem lehet a tulajdonjogot indokolatlanul korlátozni. Mindezt az építési törvény, mint az építészeti örökség helyi védelmének szakmai szabályairól szóló 66/1999. (VIII.13.) FVM rendelet alapján állapította meg. A hatályon kívül helyező végzés arra a jogi álláspontra helyezkedett, hogy a tulajdonos felperest az ingatlan egészére kiterjedő védelem okozta értékvesztés, és az indokolt korlátozás kiváltotta értékvesztés közötti különbség illeti meg. A megismételt eljárásra nézve előírta, a szakértői vélemény készítése indokolt arra nézve, hogy megállapításra kerüljön az az érték, amely a tulajdonosnak a tulajdonjoga ésszerű mértékig történő korlátozása esetén is jár. Ennek megfelelően előírta, hogy az új eljárásban az elsőfokú bíróság pontosan megfogalmazott kérdései megválaszolására kell felhívnia az ingatlanforgalmi szakértőt, és a kiegészített vélemény alapján lehet megalapozott döntést hozni.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [9] A megismételt eljárásban a felperes változatlanul 15.000.000 forint és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest, elsődlegesen a Ptk. 108. §-ára hivatkozással, másodlagosan pedig az építési törvény 30. §-ára alapozott kártalanítás jogcímére történő hivatkozással. Álláspontja szerint a helyi védettségre vonatkozó szabályokkal okozati összefüggésben bekövetkezett értékcsökkenés mértékében határozható meg az alperes által fizetendő összeg nagysága, amelynek mértékét a szakértői véleményre hivatkozással jelölte meg.
- [10] Az alperes ellenkérelmében a kereset teljes elutasítását kérte. Elsődlegesen elévülési kifogást terjesztett elő, hivatkozva arra, hogy a felperes kára az önkormányzati rendelet meghozatalával bekövetkezett 2008. január 29-én, amelyhez képest 2013. január végén az elévülési idő lejárt, a felperes viszont a keresetét csak 2014 februárjában terjesztette elő. Az alperes vitatta továbbá a keresetösszegezését is, a szakértői véleményekre is kiterjedően, indítványozta új szakértő kirendelését.

Az első- és másodfokú ítélet

- [11] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest 15.000.000 forint tőke és ennek 2008. január 29-től a kifizetés napjáig járó kamata, valamint 1.710.000 forint perköltség megfizetésére a felperes javára. Az elsőfokú bíróság az alperes elévülési kifogását alaptalannak minősítette. Ebben a körben megállapította, hogy az elévülés a károsodás bekövetkeztekor (az önkormányzati határozat meghozatalának napjától) megkezdődött, viszont ha az esedékessé vált követelést a jogosult menthető okból nem tudja érvényesíteni, az elévülés nyugvása következik be, és az akadály megszűnése után a Ptk. 326. § (2) bekezdése szerinti ideig a követelés még érvényesíthető. Álláspontja szerint a felperes az első építésügyi szakértői vélemény megismerése után, azaz 2012 októberében került olyan helyzetbe, hogy a kárának összegét számszerűsíteni tudja, ezen időpontig az elévülés nyugodott. Ehhez képest az igény 2013 októberéig lett volna érvényesíthető, viszont az egy éves határidőn belül a felperes 2013 augusztusában igazolt módon fizetési felszólítást küldött az alperesnek, és ez az elévülést megszakította, illetőleg az elévülési idő újra kezdődött, így 2014. február 3-án a keresetlevelet határidőben nyújtották be.
- [12] Az elsőfokú bíróság szerint a kiegészített ingatlanforgalmi szakértői vélemény alkalmas volt a jogvita eldöntésére, további kiegészítés nem volt indokolt. A kiegészített szakértői véleményében az ingatlanforgalmi szakértő már összehasonlító adatokkal is alátámasztotta a 15.000.000 forintos értékcsökkenés összegét, ezért az elsőfokú bíróság a keresettel egyezően marasztalta az alperest.

- [13] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 476.250 forint fellebbezési eljárási költséget. A bíróság nem rótt fellebbezési eljárási illetékről megállapította, hogy azt az alperes személyes illetékmentessége folytán az állam viseli. A jogerős ítélet megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az elévülési kifogás tekintetében helyesen foglalt állást. A jogerős ítélet szerint a konkrét esetben a felperes a hitelintézet tájékoztatásából szerzett tudomást arról, hogy ingatlana korlátozottan forgalomképpé vált, értéke csökkent. Álláspontja szerint ez az értesítés nem vetett véget az elévülés nyugvásának, mert a felperes kárának összegszerűségéről nem szerzett tudomást. A felperes előzetes bizonyítást kezdeményezett a kár összegének tisztázása érdekében. A lefolytatott előzetes bizonyítási eljárás folyamatban léte alatt az elévülés továbbra is nyugodott, és ez csak akkor szűnt meg, amikor a felperes kárának összegéről teljes bizonyossággal tudomást szerzett. A másodfokú bíróság szerint ez az időpont nem az első szakértői vélemény kézhezvételekor történt, hanem a második szakértői vélemény kézhezvételekor (2013. május 9.) következett be. Ehhez képest az egy éves határidő a kereset benyújtásakor még nem telt le.
- [14] A másodfokú bíróság nem értett egyet az elsőfokú bírósággal abban, hogy az egy éves határidőn belül történt fizetési felszólítás megszakította volna az elévülést. Az írásbeli felszólításnak az elévülést félbeszakító hatással már elévült követelésre nézve fogalmilag kizárt.
- [15] A másodfokú bíróság ezen álláspontjából következően az elsőfokú bíróság ítéletét érdemben bírálta felül. A jogerős ítélet nem értett egyet az alperessel abban, hogy a korábban, az előzményi eljárásban hozott másodfokú hatályon kívül helyezés (új eljárásra utasító végzés) jogszabályt sértett volna, mert a másodfokú bíróságnak közbenső ítéletet kellett volna hoznia. Rögzítette: A másodfokú bíróság hatályon kívül helyező végzésében kifejtett megállapításokhoz, állásfoglalásokhoz az elsőfokú bíróság általában kötve van, ám ez a kötöttség nem értelmezhető úgy, hogy ezektől az elsőfokú bíróság semmilyen körülmények között nem térhet el. A másodfokú bíróság megállapításai ugyanis a határozathozatalkor rendelkezésre álló peranyagra támaszkodnak, ezért ha a további eljárás során új tények és bizonyítékok alapján a másodfokú bíróság által megállapított ügyek megdőlnének, akkor az elsőfokú bíróság által alapul vett tényállás módosulásával tárgytalanná válhat a másodfokú bíróságnak arra épülő jogi iránymutatása is. Erre a konkrét esetben nem került sor, az elsőfokú bíróságnak ugyanazon tények, bizonyítékok alapján kellett állást foglalnia a kereset jogalapja tekintetében, mint amelyek a másodfokú bíróság rendelkezésére álltak a hatályon kívül helyező végzés meghozatalakor. A jogerős ítélet szerint tehát azzal, hogy nem közbenső ítéletet hozott korábban a másodfokú bíróság, nem sértette meg a kétfokú eljárási rendet előíró szabályokat. A másodfokú

bíróság az összecszerűség vonatkozásában aggálytalannak ítélte meg a kiegészített szakértői véleményt. Önmagában az alperes egyszerű hivatkozása arra, hogy az összecszerűséggel nem ért egyet, nem elégséges ahhoz, hogy a szakvéleményt a bíróság a bizonyítékok köréből kirekessze, és az abban írt értékmegállapítást mellőzze. Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [16] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett a kereset elutasítását kérte, másodlagosan pedig a hatályon kívül helyezés mellett kérte az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. Megsértett jogszabályként hivatkozott a Ptk. 324-326. §-aira, a Pp. 183/A. § (1) és (3) bekezdésére, a 206. §-ára, a 212. §-ára, és a 213. § (3) bekezdésére, az 1997. évi LXXVIII. tv. (Étv.) 30. § (5) bekezdésére, valamint a 2008. évi XLV. törvény 26. § (1) és (4) bekezdésére.
- [17] Elsődlegesen fenntartotta elévülési kifogását. Álláspontja szerint a második ingatlanforgalmi szakvélemény a közjegyző kirendelése nélkül a felperes megkeresése nyomán készült, így az elévülés szempontjából már nem vehető figyelembe. Fenntartotta azon álláspontját, hogy az „alap-elévülés” a kár bekövetkezésétől, azaz 2008. január 29. napjától számított 5 év elteltével bekövetkezett, hiszen a helyi rendelet meghozataláról a felperest értesítették. Álláspontja szerint az előzetes bizonyítási eljárás során készült első szakvélemény kézhezvételét követően az elévülés nyugvása megszűnt, vagyis legkésőbb 2013. október 4-én a felperes követelése elévült, a kereset előterjesztésére pedig csak 2014 februárjában került sor.
- [18] A kereset érdemét illetően fenntartotta azon álláspontját, hogy a másodfokú bíróság korábban meghozott hatályon kívül helyező végzése, amely az új eljárás lefolytatását elrendelte, jogellenesen döntött a kereset jogalapját illetően, elmulasztotta a közbenső ítélet meghozatalát. Az alperes szerint azzal, hogy nem született önálló döntés a jogalapról a megismételt eljárásban, megfosztották a jogorvoslat lehetőségétől. Az alperes fenntartotta azon álláspontját is, hogy a helyi védettség ingatlan-nyilvántartási bejegyzése önmagában nem okozott kárt, az alperes jogszabályt alkotott, ezáltal a peres felek között nem jött létre polgári jogi (kötelmi) jogviszony, ezért nem is állt be kártérítési felelősség. Álláspontja szerint a helyi rendelet megalkotásakor az irányadó jogszabálynak megfelelően jártak el. Az alperes szerint kártalanítás az építési törvény alapján járhatna, azonban ezt közigazgatási hatóság előtti államigazgatási eljárásban lehetett volna egyáltalán meghatározni, és ha a felperes az ott meghatározott összeggel nem értett volna egyet, akkor közigazgatási

pert kezdeményezhetett volna. Az alperes felülvizsgálati kérelmében utalt arra is, hogy azösszepszerűség vonatkozásában a kiegészített szakvélemények is aggályosak.

- [19] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Előadta, hogy a jogerős ítélet helytállóan rendelkezett a keresetösszepszerűségéről is, mert a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság kiegészítette a korábbi szakvéleményt, az pedig nem jogsértő, hogy erre a korábban (az előzetes bizonyítás) eljáró ingatlanforgalmi szakértőt hívta fel. A felperes fenntartotta azon álláspontját is, hogy a jogerős ítélet helytállóan foglalt állást abban, hogy a követelés elévülése nem következett be.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [20] A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmét alaposnak találta. A Kúria szerint az alperes megalapozottan hivatkozott a követelés elévülésére a következők szerint. Az önmagában nem volt vitatott, hogy az elévülés a kár bekövetkezésével kezdődik, jelen esetben pedig a kár a kérdéses önkormányzati határozat meghozatalával 2008. január 29-én nyomban bekövetkezett. Miután a keresetindításra 2014-ben került sor, ebben a körben az eldöntendő jogi kérdés az volt, hogy az általános 5 éves elévülési határidő bármilyen okból meghosszabbodott-e vagy sem.
- [21] A jelen perben alkalmazandó 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 324. § (1) bekezdése szerint a követelések 5 év alatt elévülnek, ha a jogszabály másként nem rendelkezik. A 325. § (1) bekezdése értelmében az elévült követelést bírósági úton érvényesíteni nem lehet. A 326. § (1) bekezdése szerint az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé vált. A (2) bekezdés szerint ha a követelést a jogosult menthető okból nem tudja érvényesíteni, az akadály megszűnésétől számított 1 éven belül - 1 éves vagy ennél rövidebb elévülési idő esetében pedig 3 hónapon belül - a követelés akkor is érvényesíthető, ha az elévülési idő már eltelt, vagy abból 1 évnél, illetőleg 3 hónapnál kevesebb van hátra. A 327. § (1) bekezdése értelmében a követelés teljesítésére irányuló írásbeli felszólítás, a követelés bírósági úton való érvényesítése, továbbá megegyezéssel való módosítása - ide értve az egyezséget is - végül a tartozásnak a kötelezett részéről való elismerése megszakítja az elévülést. A (2) bekezdés értelmében az elévülés megszakadása, illetőleg az elévülést megszakító eljárás jogerős befejezése után az elévülés újból megkezdődik.
- [22] A jelen esetben a felperes előadta, hogy a maga részéről követelés menthető okból nem tudta érvényesíteni, a kár bekövetkezéséről érdemben csak az őt hitelező pénzügyi intézet átiratából értesült, illetve a bekövetkezett kár mértékéről csak az általa kezdeményezett közjegyzői eljárásban beszerzett szakvéleményből szerzett tudomást. Álláspontja szerint a szakvélemény érdemben kiegészítésre szorult, a kiegészítést követően ismerhette meg a kár

pontos mértékét. Az utóbbi vélemény 2013 tavaszán készült el, így ezidáig az elévülés nyugodott, és ehhez képest 1 éven belül terjesztette elő a keresetét. A jogerős ítélet ezt a felperesi álláspontot elfogadva adott helyt a felperes keresetének, és minősítette nem megalapozottnak az elévülési kifogást.

- [23] A Kúria az elévülési kifogás tekintetében nem osztotta a jogerős ítélet álláspontját. A kár az idézett jogszabályok szerint az önkormányzat határozatának meghozatalával bekövetkezett, így a kártérítés is esedékessé vált. Ehhez képest közömbös az, hogy a pénzügyintézet 2011-ben közölte a felperessel, hogy az ingatlan értéke az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett állapot miatt csökkent.
- [24] A bírói gyakorlat értelmében amennyiben az alperes a követelés elévülésével is védekezett, a bíróságnak elsődlegesen az elévülés kérdésében kell állást foglalnia. Az elévült követelés ugyanis bírósági úton nem érvényesíthető, ezért a követelés elévülése esetén annak érdemi vizsgálata szükségtelenné válik. Az elévülési idő lejártja után az elévülés nyugvása folytán rendelkezésre álló 1 éves határidő már nem elévülési jellegű, annak nyugvása nem állapítható meg, és ez a határidő már semmilyen jogi ténnyel nem hosszabbítható meg (BH. 2013.189.). Az elévülés nyugvásának megszűnése szempontjából annak van jelentősége, hogy a károsult mikor jutott teljes körűen az igényérvényesítéshez szükséges információk birtokába (BH.2005.104.).
- [25] A Kúria ugyanakkor nem értett egyet a jogerős ítéletnek az elévüléssel kapcsolatos álláspontjával. Az előzetes bizonyítási eljárás keretében az első szakértői véleményt a felperes 2012 októberében megkapta, ezt követően a Kúria szerint már nem volt érdemi akadálya az igényérvényesítésnek. Ehhez képest pedig az elévülés a szakvélemény kézhezvételétől számított 1 év után elévült. A korábban említett követelmény ugyanis nem jelenti azt, hogy újabb és újabb szakvélemény, illetve kiegészítések igénylésével az elévülési határidő kitolható lenne. A felperes már az első szakvélemény alapján alappal megindíthatta volna a bírósági eljárást, 2013. január 29-ig az elévülést megszakító igényérvényesítéssel léphetett volna fel, mivel követelésének nagyságrendjéről már az első szakértői véleményben érdemben értesült. Nem fogadható el tehát a Kúria szerint az elévülési határidő olyan módon történő számítása, hogy az előzetes bizonyítási eljárásban éppen a felperes megkeresése nyomán keletkezett kiegészítő szakértői vélemény kézhezvételétől (2013. május) számította a nyugvás utáni 1 éves határidőt. A Kúria álláspontja szerint már az első szakvéleményt követően a felperes abban a helyzetben volt, hogy igényét érvényesíthette. Nem volt elzárva attól, hogy adott esetben később a perben keresetének összegét megváltoztassa. Az újabb szakvélemény, illetve szakvélemény kiegészítés elkészítését nem a közjegyző, hanem a felperes maga kezdeményezte. Mindezekre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy a felperes követelése az első szakvélemény kézhezvételétől számított 1 év után elévült. A továbbiakra

figyelemmel az elévülés megállapítása okán azösszepszerűség további vizsgálatára már nem volt lehetőség. A keresetösszepszerűségével tehát a Kúria nem foglalkozott.

- [26] Miután a Kúria a felperes kereseti igényét elévültnek találta, szükségessé vált az ezzel ellentétes tartalmú jogerős ítélet hatályon kívül helyezése a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján. A Kúria a hatályon kívül helyezés mellett az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és az elévülés miatt a felperes keresetét teljes egészében elutasította.
- [27] A felülvizsgálati kérelem eredményre vezetett, a felperes ennek nyomán a teljes eljárásra kiterjedően pervesztes lett, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperesi képviselő első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére. Ugyancsak köteles a pervesztes felperes a le nem rótt illeték megfizetésére annak figyelembevételével, hogy a jelen eljárás az ügyben megismételt eljárásnak minősült.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

- [28] 1959. évi IV. tv. (régii Ptk.) 108.§., 324-327.§., 360.§., Pp. 78.§.(1) bek., 206.§.(1) bek., 275.§.(4) bek., 32/2003 (VIII. 22.) IM. rend., 6/1986 (VI. 26.) IM. rend. 13.§.(2) bek., 1990. évi XCIII. tv. 50.§.(1) bek.

Záró rész

- [29] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el. Az alperesi képviselő eljárási költsége a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján került megállapításra. A le nem rótt illeték viseléséről a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján rendelkezett a Kúria.

Budapest, 2017. október 25.

Dr. Baka András s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. bíró

A

kiadmány hitelélül:

AM

tisztviselő